

ОЗНАКИ НОВОЇ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ: ІННОВАЦІЙНА ТЕХНОЛОГІЧНА РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ, ІНТЕНСИФІКАЦІЯ ТА ПРОРИВИ

(Бутнік-Сіверський О.Б. Ознаки нової інтелектуальної економіки: інноваційна технологічна реструктуризація, інтенсифікація та пориви / Бутнік-Сіверський О.Б.// Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності Національної академії правових наук України— К.: Науково-практичний журнал «Теорія і практика інтелектуальної власності», 6 (98) 2017. — с. 57-67)

Олександр Бутнік-Сіверський,
*головний науковий співробітник
економіко-правового відділу
НДІ інтелектуальної власності
НАПрН України, доктор
економічних наук, професор,
академік АТН України*

У статті досліджуються проблемні питання щодо перегляду усталених теоретичних понять класичної економіки, які під впливом трансформаційних процесів не можуть характеризувати наявні зміни за старим змістом і трактуванням в умовах послідовного просування до нової інтелектуальної економіки. Зазначено, що вдосконалення технологічної структури економіки можливо лише за умови інтенсивного впровадження інновацій, збільшення обсягів інвестицій і вкладень капіталу на технічне переоснащення та модернізацію за інноваційно-інтелектуальним напрямом розвитку, що є ознакою інноваційної технологічної реструктуризації. Ця конструкція доповнюється поняттям «технологічності» як відтворення методичного підходу входження до нової інтелектуальної економіки. Використання терміна «інноваційна інтенсифікація економічного розвитку», до конструкції якого додано «інноваційність», що дозволило розглянути інтенсифікацію як якісну ознаку економічного розвитку в умовах трансформаційних процесів в інтелектуальній економіці. Використання на шляху до нової інтелектуальної економіки ознаки «інноваційний інтелектуальний прорив», в конструкцію якої додано «інтелектуальність», посилює результативну участь людського капіталу в проривному оновленні техніко-технологічного середовища.

Ключові слова: неоекономіка, інноваційність, технологічність, реструктуризація, інтелектуальний прорив, нова інтелектуальна економіка

Бутник-Сиверский А. Б. Признаки новой интеллектуальной экономики: инновационная технологическая реструктуризация, интенсификация и прорывы.

В статье исследуются проблемные вопросы по пересмотру устоявшихся теоретических понятий классической экономики, которые под воздействием трансформационных процессов не могут характеризовать новые изменения по старому содержанию и трактованию в условиях последовательного продвижения к новой интеллектуальной экономике. Отмечено, что усовершенствование технологической структуры экономики возможно только при условии интенсивного внедрения инноваций, наращивающих объемов инвестиций и вложений капитала на техническое перевооружение и модернизацию по инновационно-интеллектуальному направлению развития, что является признаком «инновационной технологической реструктуризации». Эта конструкция дополняется понятием «технологичности» как воспроизведением методического подхода вхождения в новую интеллектуальную экономику. Использование термина «инновационная интенсификация экономического развития», в конструкцию которого привнесено «инновационность», позволило рассмотреть интенсификацию как качественный признак экономического развития в условиях трансформационных процессов в интеллектуальной экономике. Использование на пути к новой интеллектуальной экономике признака «инновационный интеллектуальный прорыв», в конструкции которой привнесена «интеллектуальность», усиливает результативное участие человеческого капитала в прорывном обновлении технико-технологической среды.

Ключевые слова: неэкономике, инновационность, технологичность, реструктуризация, интеллектуальный прорыв, новая интеллектуальная экономика

Butnik-Siversky O. B. Features of the new intellectual economy: innovative technological restructuring, intensification and breakthroughs.

In the article the author researches problematic issues concerning the revision of the steady theoretical terms of the classical economy, which, being under the influence of transformational processes, can't characterize the existing changes in the old sense and interpretation in the conditions of sequential progress to a new intellectual economy. It is noted that improvement of the technological structure of the economy is possible only with the intensive implementation of innovations, investments and capital investments for technical equipment and modernization in the innovation-intellectual direction of development, which is a feature of «innovative technological restructuring». This construction is supplemented by the term of "manufacturability" as a reproduction of the methodical approach of entering into new intellectual economy. The use of the term «innovative intensification of economic development», in the construction of which the «innovation» was inserted, allowed to consider intensification as a qualitative feature of economic development in the conditions of transformation processes in the intellectual economy. On the way to a new intellectual economy the use of the

feature «innovative intellectual breakthrough», the construction of which was inserted with «intelligence», enhances the effective participation of human capital in a breakthrough renovation of the technical and technological environment.

Key words: neoeconomics, innovation, technological capacity, restructuring, intellectual breakthrough, new intellectual economy

Підґрунтям здійснення трансформаційних процесів на шляху до нової інтелектуальної економіки є *інноваційна інтенсифікація економічного розвитку*, що є різновидом інтенсифікації економічного розвитку. Додання в цю конструкцію слова «*інноваційність*» має на меті розглянути інтенсифікацію як якісну ознаку інтенсифікації економічного розвитку в умовах трансформаційних процесів в інтелектуальній економіці.

З теоретичного погляду, *інтенсифікація* є основою підвищення ефективності виробництва — важливою складовою економічної стратегії кожного підприємства. *Інтенсифікація* — це складний економічний процес, який має багатогранний і комплексний характер; це соціально-економічний процес, спрямований на збільшення виробництва продукції, підвищення її якості та зниження собівартості на основі запровадження у виробництво нових засобів, нових технологій, нових форм організації праці й виробництва, підвищення кваліфікації кадрів та ін., що є складовими науково-технічного прогресу. Тільки через інтенсифікацію можна високими темпами підвищувати рівень продуктивності праці, рентабельності підприємства, зменшувати витрати виробництва. Щоб визначити рівень і дати економічну оцінку, використовують систему натуральних і вартісних показників (12).

Інтенсифікація — не випадкове, не місцеве, не епізодичне, а загальне явище для всіх цивілізованих країн; воно не залежить від суспільного ладу чи системи економічних відносин. Це безперервний і нескінченний процес, що ґрунтується на впровадженні досягнень науково-технічного прогресу. Лише ті чинники виробництва можуть бути чинниками інтенсифікації, котрі є продуктом науково-технічного прогресу та забезпечують необхідне зростання економічної ефективності підприємства. Зупинка цього процесу призводить до екстенсивного розвитку виробництва (12).

Загалом під *інтенсифікацією економічного розвитку*, зазначає П. Бубенко (13), потрібно розуміти одержання найбільшого корисного результату з одиниці виробничих ресурсів. При цьому виділяють два напрямки інтенсифікації економіки: *інтенсифікація поточної виробничої діяльності* та *інтенсифікація відтворення*. Фактично обидва зазначені напрями існують одночасно й тісно переплітаються між собою, але все-таки треба підкреслити, що головним в інтенсифікації економічного розвитку, його опорою, є науково-технічний прогрес (13) як основа інноваційного економічного розвитку в сучасній національній економіці.

Перший напрям інтенсифікації, зазначає П. Бубенко, характеризується тим, що основний наголос робиться на використанні наявного потенціалу й

одержанні максимальної віддачі від уже створених елементів виробництва: від наявних засобів і предметів праці наявної робочої сили.

В інтелектуальні економіці з цим напрямом пов'язують *формування інноваційного середовища*, котре спрямоване на створення та розвиток майнових прав інтелектуальної власності, що є головною умовою переходу до процесу їх комерціалізації при зацікавленості споживачів здійснювати трансформацію у виробничій сфері об'єктів права інтелектуальної власності в інноваційну продукцію/продукт з метою отримання доданої вартості (прибутку). З інноваційного середовища, зокрема і в інтелектуальній економіці, пов'язують непомірне підвищення рухливості дії законів попиту та пропозицій, коли помітно розширюється зона ризику, що вимагає від суб'єктів економічної дії гнучкості, оперативності, врахування особливостей ситуації, що швидкоплинно змінюється. Зі змінами економіки тісно пов'язане право, а економічна свідомість розвивається одночасно із свідомістю правознавчою. Економічний розвиток держави зумовлює прискорену трансформацію правової системи, а право може і сприяти поступальним економічним, соціальним змінам, і гальмувати їх. Саме правова система в інтелектуальній сфері чутлива до змін під впливом завдань, які є викликами трансформаційних процесів у напрямі просуванню до нової інтелектуальної економіки, зокрема, насамперед, під впливом інформаційного суспільства, де інформація вже набула усталеного соціального й інтелектуального статусу, перетворилася на новий різновид цінностей, який має свої вартісні виміри. Вона передбачає розв'язання таких завдань, які потребують комп'ютерних розрахунків із швидкістю 3млрд операцій на секунду. У США вже почали створення ЕОМ, здатної здійснювати 1000 трлн операцій щосекунди. Це значно загострює проблему самостійності людського розуму, його здатності оцінити варіативність множини рішень, яку пропонує штучний комп'ютеризований розум (4). При цьому інформаційний ресурс суспільства активно сприяє його демократизації, адже інформація є насамперед суспільним благом, вона здатна належати всім, на відміну від матеріального продукту, що не завжди справедливо розподіляється.

Другий напрям інтенсифікації, зазначає П. Бубенко, полягає в тому, що під час кожного відтворювального циклу має відбуватися заміна застарілих елементів продуктивних сил на більш ефективні. У цьому випадку інтенсифікація виробництва зумовлюється та збігається з науково-технічним прогресом, що пов'язано з інноваційним економічним розвитком.

У наш час важливим, дедалі важливішим фактором, зазначає П. Бубенко, стає умова ефективної організації взаємодії науки та виробництва в інтересах всебічної інтенсифікації останнього. Це зумовлено тим, що наука стає вихідною позицією інтенсифікації (13).

Загалом, зазначає П. Бубенко, процес впровадження нового наукового знання у виробництво передбачає стадію, що пов'язана з науковою підготовкою до інтенсифікації виробництва та складається з таких етапів:

- Фундаментальні дослідження;
- прикладні дослідження;
- інженерні розробки (конструкторські, технологічні, експеримен-

тальні);

- опанування виробництва нової техніки;
- поширення в народному господарстві (13).

При цьому, на наш погляд, потрібно враховувати значні витрати на стадії впровадження. Саме тому найважливішим елементом політики науково-технічного прогресу, зокрема і в інтелектуальній економіці, є необхідність проведення попередньої чіткої економічної оцінки кожної ідеї, що запропонована наукою та практикою при впровадженні технічних рішень. Потрібний ретельний добір найефективніших ідей, що суттєво для інноваційно-інтелектуального напрямку діяльності.

Світовий досвід показує, що для пошуку найбільш ефективного науково-технічного варіанта необхідно перебрати та проаналізувати від 100 до 500 наукових ідей. Такий аналіз і відсіювання варіантів здійснюється на кожному етапі наукової підготовки інтенсифікації інноваційного заходу (13). Більш ускладнюється добір найефективніших ідей через необхідність отримання охоронних документів з права інтелектуальної власності та здійснення техніко-економічного обґрунтування, з яким пов'язують вартісну оцінку та визначення економічної ефективності науково-технічних рішень в порівнянні до та після впровадження, що стає головною умовою прийняття найбільш доцільних управлінських рішень.

На шляху до нової інтелектуальної економіки *інноваційна інтенсифікації економічного розвитку* проглядається через темпи та динаміку зростання надходжень заявок на об'єкти промислової власності й динаміку державної реєстрацій авторського права в Україні, що є свідченням інтенсифікації науково-технічної думки, покращення інформаційних можливостей економічного зростання завдяки впровадженню об'єктів права інтелектуальної власності. Це людських інтелектуальних ресурсів на певному етапі розвитку. На підтвердження зазначеного наведемо дані Державної служби інтелектуальної власності України (14), що сьогодні ліквідується з переданням її функцій щодо реалізації державної політики у сфері інтелектуальної власності до Мінекономрозвитку України. При цьому зменшення за деякими наведеними нижче показниками надходження заявок на об'єкти промислової власності в певні роки пов'язано, як суттєвий фактор, з кризовими явищами в реальній економіці у зв'язку з окупацією частини території України та гібридної – війни Росії проти України та прямої російської військової агресії.

У 2012 р. надходження заявок на винаходи становило 4 944 проти 4 095 у 2016 р., а в середньому на рік за 2012-2016 рр. цей показник становив 4 753 заявок. Надходження заявок на корисні моделі у 2012 р. становило 10 229 проти 9 557 у 2016 р., а в середньому на рік за 2012-2016 рр. показник становив 9 593 заявок. Надходження заявок на промислові зразки у 2012 р. становило 1 851 проти 2 302 у 2016 р., а в середньому на рік за 2012-2016 рр. 2 535 заявок. Надходження заявок на знаки для товарів і послуг у 2012 р. становило 31 555 проти 35 605 у 2016 р., а в середньому на рік за 2012-2016 рр. цей показник

становив 32 291 заявок.

Варто звернути увагу на зростання заявок на винаходи, корисні моделі та знаки для товарів і послуг через систему електронного подання — всього 2016 р. 3 668 проти 1 867 у 2012 р., а середньому на рік за 2012—2016 рр. Цей показник становив 23 934 заявки. Також потрібно звернути увагу на вплив економічної кризи на зниження динаміки показника чинності патентів на кінець року, що свідчить про послаблення інтенсивності впровадження патентів у реальну економіку. Так, чинність патентів на кінець року становила у 2012 р. 40 168 проти 35 914 у 2016 р., а в середньому на рік за 2012-2016 рр. цей показник становив 38 978.

Про інноваційну інтенсифікацію свідчить також динаміка реєстрації договорів щодо розпоряджання майновими правами промислової власності. Якщо у 2012 р. договорів щодо розпоряджання майновими правами промислової власності було зареєстровано 2 088, то у 2016 р. цей показник збільшився до 2 152 у 2016 р., або на 3 %, а в середньому на рік за 2012—2016 рр. він становив 2 120 договорів.

Що стосується державної реєстрації авторського права на твір, то помітне зростання динаміки у 2016 р. до 6 143 заявок проти 5 410 заявок у 2012 р., що на 13,5 % більше, а в середньому на рік за 2012-2016 рр. цей показник становив 5 583 заявки.

Про інноваційну інтенсифікацію свідчить динаміка показників з Реєстру виробників та розповсюджувачів програмного забезпечення та видача контрольних марок. Починаючи з 2003 р. Державною службою інтелектуальної власності (ДСІВ) суб'єктам господарювання було видано 1 867 свідоцтв. У 2016 р. ДСІВ видано 41 свідоцтво про внесення відомостей до зазначеного реєстру. У 2016 р. було видано 1 704 815 контрольних марок, з них 2 700 серії «А» та 1 702 115 серії «К», що на 15,7 % більше, ніж у 2015 р. темпів за 2012-2016 рр. Надходження (1 473 207).

Підґрунтям для здійснення трансформаційних процесів на шляху до нової інтелектуальної економіки є поява *інноваційного інтелектуального прориву*, пов'язаного з *теорією інноваційного прориву*, що неподільна від *теорії технологічних укладів*. Внесення у нашу конструкцію «інтелектуальності» дозволяє посилити у трансформаційному процесі результативну участь людського капіталу в проривному оновленні техніко-технологічного середовища як ознаку переходу до нової інтелектуальної економіки. Як справедливо зазначають В. Дубик та О. Сідачу у своїй статті «Активізація участі України в новому технологічному укладі як шлях інноваційного прориву і нарощення прибутковості» (5, 32), відповідно до зазначених теорій, економічне зростання відбувається завдяки змінам технологічних укладів. І перехід до постіндустріальної стадії розвитку суспільства означає заміну галузевого розподілу національної економіки розподілом технологічним. Пріоритетом стає розвиток високих технологій у всіх галузях. Однак кожному технологічному укладу властиві свої провідні технології, що становлять його ядро. Економічній системі будь-якої країни властиве одночасне функціонування декількох технологічних укладів: того, що народжується, переважного й такого, що відмирає.

Стратегічне значення для економіки має саме новий, такий, що народжується, уклад, який справляється до певного моменту незначний вплив на приріст ВВП, але саме він формує напрям розвитку країни на десятиліття вперед.

Прикладом стратегічного значення є нововведення, що протягом усіх історичних епох розвитку людства відігравали фундаментальну роль у незворотній зміні способу виробництва та формуванні нового змісту суспільних систем. Це впровадження конвеєра, роботи з організації трудового процесу, НТР 60-х рр. ХХст., процеси комп'ютеризації та інформатизації 80-90-х рр. — усе це зумовило зміни змісту національних та світової економік, створення нової інфраструктури і глобальні зміни в суспільній свідомості (15).

У контексті нашого дослідження варто звернутися до монографії Ю. Яковця «Епохальні інновації ХХІ століття» (16), в якій він довів, що пошук змісту сучасної інноваційної трансформації суспільства неможливий без знання історичних закономірностей базових і епохальних інновацій, Недарма кажуть, що наше сьогоднішнє та майбутнє — це сума всього минулого. Будь-які новації завжди пов'язані з накопиченням знань і вмінням їх застосувати для вирішення все нових виникаючих актуальних проблем. Можна говорити, що інновації сприяють переходу будь-якої організаційної системи від одного якісного стану до іншого завдяки практичній реалізації накопичених предметних і міжпредметних знань. Процес накопичення практичних або наукових знань завжди сприяв необхідності їх узагальнення, систематизації та появи нових знань у всіх сферах людської діяльності. Формування фундаментальних основ інноваційної теорії відбувалося в рамках різних теорій по хвильовий, коливальний і циклічний розвиток економічних, суспільних та технічних систем. Будь-яка система розвивається не поступально, її стан можна охарактеризувати синусоїдою: підйом, вершина, спад, криза, підйом. *Циклічність є основою життєдіяльності* будь-якої природної та штучної систем (15).

Як справедливо зазначають С. Жуков та О. Дюгованець, стратегія інноваційного прориву передбачає стійкість фінансування НДДКР незалежно від впливу циклічних, політичних та інших факторів, пріоритетне фінансування фундаментальних досліджень, а також підготовку кадрів, що відповідають потребам науково-технічного України сурядне розглядає наукову сферу як пріоритетну що спричиняє відставання країни за інноваційним розвитком. Саме стратегію інноваційного прориву, разом з комплексним використанням широкого набору інструментів, необхідно застосовувати в Україні. Однак виробити такий універсальний та ефективний комплекс методів інноваційної політики дуже складно, тому що специфічні умови формування інноваційного середовища в деяких країнах дуже відрізняються (17, 91). Без інтенсифікації інноваційної складової виробництва неможливо покращити конкурентоспроможність українських промислових підприємств. Усі вони функціонують в умовах жорсткої конкурентної боротьби на фоні економічної глобалізації. Саме тому запорукою підвищення ефективності функціонування підприємств є підвищений інтерес до проблем інноваційного розвитку (16, 86).

Досвід трансформаційних процесів свідчить, що інноваційні інтелекту підйому або початкового циклічного періоду та пов'язані з проривною

інтелектуальною діяльністю інтелектуальних людських ресурсів, а при впровадженні результатів їхньої творчої діяльності вони відтворюються в інтелектуальному капіталі, що приносить додану вартість і прибуток, а це змінює економічний стан суспільства за умови кількісного накопичення інновацій.

Безумовно, варто зазначити, що з інноваційними інтелектуальними проривами пов'язують ризики, які потребують пошуку важелів їх зниження. Ось чому, зазначають С. Жуков та О. Дюгованець, євроінтеграція сприяє динамічному розвитку науково-технологічної сфери завдяки праці та кооперації в рамках союзу та за його межами. Це зумовлює, *по-перше*, зниження ризиків, пов'язаних з особливостями розробки новинок, *по-друге*, — ефективне спільне вирішення найважливіших завдань економічного розвитку із значною економією витрат (фінансів, ресурсів тощо) та часу, *по-третьє*, — уникнення дублювання при здійсненні фундаментальних досліджень та, *по-четверте*, — раціональне використання національного інноваційного потенціалу (17, 88).

Польський експерт із впровадження інновацій стверджує Т. Ярус: «немає ризику — немає інновацій», а рівень ризику в проекті прямо пропорційний його інноваційності. Набагато більший ризик криється в реалізації інноваційних проектів у секторах економіки, що є популярними, але значно нижчий в інших галузях (17, 88-89).

Ризик інноваційної діяльності підприємства, зазначає далі Т. Ярус, можна розглядати в таких категоріях (18):

✓ *технічний ризик* — пов'язаний з технологічним проривом, унаслідок якого використовувана технологія втратить інноваційний характер, або з крадіжками технології, або з відсутністю можливості подальшого розвитку технології чи її використання в практиці із законних або інших причин;

✓ *економічний ризик* — пов'язаних браком власних фінансових ресурсів, високими витратами, низькою рентабельністю, кризою фінансового ринку, кризою галузі, валютним ризиком, неправильною оцінкою підприємства та ін.;

✓ *ризик часу* — пов'язаний із запізненням комерціалізації технології;

✓ *ризик поглинання* — пов'язаний з правильним визначенням цільового ринку чи групи споживачів;

✓ *організаційний ризик* — пов'язаний з характером лідера, управління людськими ресурсами, культурою праці тощо;

✓ *ризик конкуренції* — пов'язаний з промисловим шпигунством, крадіжкою інтелектуальної власності і з поглинанням персоналу.

Так, зокрема, сьогодні на думку І. Новікова, представника Singularity University в Україні та керівника напряму «Інновації» на iForum — найбільшої інтернет-конференції України, під інноваціями в нас дуже часто розуміють саме досягнення у сфері інформаційних технологій. Та це докорінно неправильно. Насправді їх можна поділити на три основні напрями. *По-перше*, інновації технологічні, що охоплюють, серед іншого, Інтернет та ІТ. *По-друге*, інновації в бізнесі: нові методології, нові підходи, нові бізнес-моделі. І *по-третьє*,

— інновації в суспільстві (19). Програма напряму «Інновації» на iForum сфокусована рівною мірою на всіх трьох напрямках. При цьому під технологіями розуміють не тільки програмні розробки, такі як штучний інтелект, великі дані та блок-чейн, але й робототехніку, генетику, 3D-друк, доповнену та віртуальну реальність тощо. Адже всі ці сфери певною мірою навіть важливіші за ІТ.

Чому вищезгадані методики настільки важливі? Людство зробило прориви, до яких не було готове. Ми довели швидкість розвитку до такого рівня, що потрапили на невідому нам територію. У нас є інструмент, але немає розуміння того, що станеться, коли ми почнемо його використовувати. Найчастіше мова йде про дві сфери — штучний інтелект і генетику. У першому випадку мова йде про сценарії, що були описані в «Термінаторі» й частково в «Матриці». Проблематика штучного інтелекту — це сценарій співіснування з розумними машинами, у яких є потенціал стати набагато розумнішими та сильнішими за нас (19).

Наведена думка свідчить про наявність предостроги на перспективу у зв'язку з ризиками співіснування з розумними машинами. Та в будь-якому разі інтелектуальний прорив сприяє появі нової сторінки економічної діяльності, з якою пов'язують перспективи й зростання останньої.

Розвиваючи ідею впливу інноваційного інтелектуального прориву на розвиток економіки, доцільно навести приклад світового досвіду — подолання кризи в Південній Кореї. Завдяки копіткій роботі уряду та підприємців Південної Кореї, країна сьогодні є взірцем стійкого розвитку інноваційної економіки.

Для України цікавий секрет інноваційного прориву Кореї при подоланні кризи як 1997 р., так і 2008 р. Насамперед, уряд Республіки Корея приділив належну увагу розвитку НДДКР, витрати на які в період 1988-2009 рр. сягали 2,57 % ВВП. Дослідники вважають, що швидкому виходу Кореї з кризи сприяло дві причини. *По-перше*, уряд компенсував зниження наукових розробок у промисловому секторі, збільшивши власні витрати на НДДКР. У цей після кризовий період частка держави у валових витратах на НДДКР збільшилася з 20 % (докризовий рівень) до 27 %. Державне фінансування було спрямоване насамперед на невеликі технологічні комплекси, що допомагали підтримувати та розширювати інноваційну діяльність в країні. *По-друге*, державне стимулювання ІТ і пов'язаних з ним підприємств вилилося в ІТ-бум 2000-х рр.

Завдяки належному фінансуванню науки й освіти в Південній Кореї разюче зросла й кількість наукових публікацій в авторитетних міжнародних наукових журналах. Статистика корейських публікацій з індексом наукового цитування мала таку динаміку: вона росла з 27 в 1973 р. до 171 в 1980 р.; адалі від 1 227 в 1988 р. до 9 124 в 1997 р., нарешті — до 23 048 у 2005 р. Отже, за цими показниками Корея піднялася у світовому рейтингу з 37-го місця в 1988 р. до 14-го у 2005 р. (20).

Автор не претендує на повне висвітлення зазначених ознак нової інтелектуальної економіки в межах цієї статті, але він намагається

акцентувати увагу на появі певних тенденцій в інноваційно-інтелектуальному напрямі розвитку, що сприяють поступовому переходу до нової інтелектуальної економіки, де проглядаються зміни класичних економічних понять за змістом під впливом трансформаційних процесів в очікуванні економічного зростання національної економіки за наслідком інноваційного вибору України та євроінтеграції.

Висновки

1. Значення знань для формування ринкових відносин і економіки загалом на інноваційно-інтелектуальному напрямі розвитку інтелектуальної економіки України потребує від її організаторів і учасників стратегічного й інноваційного мислення та впровадження дієвих механізмів стимулювання у сфері інтелектуальної діяльності до активного пошуку нових наукових і техніко-технологічних інноваційних рішень. здійснення трансформаційних процесів, що відбуваються в реальній економіці країни за оцінками фахівців потребує нових підходів, що характеризуються методологічними особливостями неоекономіки, зокрема і при переході до нової інтелектуальної економіки.

2. Перехід до нової інтелектуальної економіки здійснюється поетапно завдяки модифікуванню форм традиційної (ринкової) економіки, системи економічних відносин, заснованих на інноваційно-комунікаційних технологіях і мережевих моделях управління, появи інтелектуального капіталу як інноваційно-творчого (креативного) джерела багатства та здійснення трансформаційних процесів, що спонукають до формування нових поглядів з урахування інноваційної складової, побудови ринкових моделей світосприйняття змін, пошуку нових та альтернативних підходів задля досягнення ефективних інноваційних управлінських та господарських рішень.

3. Потребують подальшого наукового осмислення такі поняття, як «інноваційна технологічна реструктуризація» й «інноваційний інтелектуальний прорив», які пов'язані між собою та характеризують складні трансформаційні процеси з погляду класичної ринкової економіки та проявляються знаходять своє відтворення при формуванні якісних ознак нової інтелектуальної економіки.

Список використаних джерел / Listofreferences

1. Григорян А. Л. На пути к «новой экономике»: концепции инновационного развития России II Государство и общество. Москва. 2005. С. 82-85.
Grigorian A. L. Naputik «novoiekonomike»: kontsept siiinnovatsion nogorazvitiia Rossii [in]: Gosudarstvo i obshchestvo. Moskva. 2005. S. 82-85.
2. Геєць В. М. Чому знову настав час починати спочатку? 11 Економіка України. 2017. № 5-6. С. 31-38.
Heiets V. M. Chomuznovunastavchas pochynatyspochatku? [in]: Ekonomika Ukrainy. 2017. № 5-6. S. 31-38
3. Баскаков В., Федосеев С. Неоэкономика придаст импульс российскому оружейному экспорту. URL: <http://nvo.ng.ru/realty/2016-08-19/1/neoeconomy.html>.
Baskakov V., Fedoseev S. Neoekonomika pridast impuls rossyiskomu oruzheynomu eksportu. URL: http://nvo.ng.ru/realty/2016-08-19/1_neoeconomy.html.
4. Неоэкономика — нова соціальна реальність. URL: http://pidruchniki.com/1310060852092/filosofiya/neoekonomika_nova_sotsialna_realnist.
Neoekonomika — novasotsialnarealnist. URL: http://pidruchniki.com/1310060852092/filosofiya/neoekonomika_nova_sotsialna_realnist.
5. Дубик В. Я., Осідач О. Б. Активізація участі України в новому технологічному укладі як шлях інноваційного прориву і нарощення прибутковості III Інноваційна економіка. 2014. № 2. С. 31-39. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/inek_2014_2_6:32.
Dubyk V. Ya., Osidach O. B. Aktyvizatsiia uchasti Ukrainy v novomu tekhnolohichnomu ukladi yak shlyakh innovatsiynogo proryvu i naroshchenniaprybutkovosti [in]: Innovatsiina ekonomika. 2014. № 2. S. 31-39. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN7inek_2014_2_6:32.
6. Великий Ю. В. Інноваційна реструктуризація машинобудівних підприємств/ / Наукові праці. Економіка. URL: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/naukpraci/economy/2012/189-177-15.pdf>.
Velykyi Yu. V. Innovatsiinarestrukturyzatsiia mashynobudivnykh pidpriemstv [in]: Naukovipratsi. Ekonomika. URL: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/naukpraci/economy/2012/189-177-15.pdf>.
7. Гусев В. О. Императивы и основные направления инновационной реструктуризации промышленного комплекса Украины. URL: academy.gov.ua/ej/ej7/doc_pdf/gusev.pdf.
Husiev V. O. Imperatyvy i osnovni napriamy innovatsiinoi resukturyzatsii promyslovo-hokompleksu Ukrainy. URL: academy.gov.ua/ej/ej7/doc_pdf/gusev.pdf.
8. Сухоруков А. И. Технологичная реструктуризация как направление антикризисной политики. URL: http://www.niss.gov.ua/vydanna/panorama/issue.php?polO&issue=2005_3.
Sukhorukov A. I. Tekhnolohichnarestrukturyzatsiia yak napriamantykry-ovoipolityky. URL: http://www.niss.gov.ua/vydanna/panorama/issue.php?polO&issue=2005_3.

9. Семиноженко В. Україна в координатах постіндустріального світу //День.2004. 14 жовтня. URL: <http://dialogs.org.ua/ru/material/full15/1888>.

Semynozhenko V. Ukraina v koordynatakhpostindustrialnohosvitu [in]: Den. 2004. 14 zhovtnia. URL: <http://dialogs.org.Ua/ru/material/full/5/1888>.

10. Економіка України: стратегія і політика довгострокового розвитку /заред.акад. НАНУкраїни В.М. Гейця. К.: Ін-т екон. прогнозус.; Фенікс, 2003. С 352.

EkonomikaUkrainy: stratehiiaipolitykadovhostrokovohorozvytkuIzared. akad.NAN Ukrainy V.M. Heitsia. K: In-t ekon. prohnzuv.;Feniks, 2003. S. 352.

11. П.Василенко В. Технологические уклады в контексте стремления экономических систем к идеальности // Соціально-економічні проблеми і держава.2013. Вип. 1 (8). С. 65-72. URL: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2013/13vvoski.pdf>.

Vasylenko V. Tekhnologicheskieuklady v kontekstestremleniaekonomycheskihsystem k idealnosti[in]: Sotsialno-ekonomichniproblemyi derzhava. 2013. Vyp.1 (8).S. 65-72. URL: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2013/13vvoski.pdf>.

12. Суть, поняття та показники інтенсифікації. URL: http://pidruchniki.com/1373112036285/ekonomika/sut_ponyattya_pokazniki_intensifikatsiyi.Sut, poniattiatapokaznykyintensyifikatsii. URL: http://pidruchniki.com/1373112036285/ekonomika/sut_jonyattya_pokaznikij,ntensifikatsiyi.

13. Бубенко П. Т. Економіка—Інноваційна економіка. URL: <http://lection.com.ua/economics/inneco/naukovo-tehnichniy-progres-osnova-ekonomichnogo-rozvitku>.

BubenkoP T. Ekonomika—Innovatsiinaekonomika. URL:<http://lection.com.ua/economics/inneco/naukovo-tehnichniy-progres-osnova-ekonomichnogo-rozvitku>.

14. Річний звіт Державної служби інтелектуальної власності України за 2016р. URL: sips.gov.ua/ua/year_reports.html. Richnyizvit DerzhavnoisluzhbyintelektualnoivlasnostiUkrainyza 2016 r. URL: sips.gov.ua/ua/year_reports.html.

15. Теоретичні основи інновацій та інноваційної діяльності. URL: http://stud.com.ua/44985/investuvannya/teoretichni_psnovi_innovatsiy_innovatsiynoyi_diyalnosti.

Teoretychniosnovyinnovatsii ta innovatsiinoidiialnosti. URL: http://stud.com.ua/44985/investuvannya/teoretichni_osnovi_innovatsiy_innovatsiynoyi_diyalnosti.

16. Яковец Ю. В. Эпохальные инновации XXI века. Междунар. ин-т Питирима Сорокина-Николая Кондратьева. М.: Экономика, 2004. 444 с.

Iakovets, Yu. V. Epokhalnyeinnovatsii XXI veka. Mezhdunar.in-tPitirimaSorokina-NykolaiaKondrateva. M.: Ekonomika, 2004. 444 s.

17. П.Жуков С, Дюгованець О. Інноваційна політика на шляху євроінтеграції: завдання і виклики для України // Вісник ТНЕУ. 2014 № 3. URL: dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/.../1/Жуков%20С..pdf.

ZhukovS., DiuhovanetsO. Innovatsiianapolitykanashliakhuyevvointehratsii: zavdan-

niai vyklykydliiaUkrainy // VisnykTNEU. 2014 № 3. URL: dspace.tneu.edu.ua/bitstream/316497/.../1/Zhukov%20S..pdf.

18. JarusT. Niemaryzyka, niemainnowacji // Portalinnowacji. URL: http://www.pi.gov.pl/parp/chapter_86196.asp?soid=A805BEAEDIF24A8890FCF66E4AE57D13.

19. Думка: людство зробило прориви, до яких не було готове. URL: <https://techtoday.in.ua/reviews/dumka-lyudstvo-zrobilo-prorivi-do-yakih-ne-bulo-gotove-73491.html>.

Dumka: liudstvozrobilo proryvy, do yakykh ne bulo hotove. URL: <https://techtoday.in.ua/reviews/dumka-lyudstvo-zrobilo-prorivi-do-yakih-ne-bulo-gotove-73491.html>.

20. Від інновацій до креативності. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-world/2184059-sekret-innovacijnogo-prorivu-pivdennoi-korei-dosvid-dla-ukrai-ni.html>.

Vidinnovatsiidokreatyvnosti. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-world/2184059-sekret-innovacijnogo-prorivu-pivdennoi-korei-dosvid-dla-ukrai-ni.html>